

at man begunstiger som samlever. Det overlades således til parterne i pensionsaftalen at beslutte, om der skal stilles andre krav til samlivsforholdet, herunder f.eks. krav om, at samlivet også skal bestå ved udbetalingen og/eller mindst skal have bestået i en vis tid.

Hvis der er indsat en person, der på indsættelsestidspunktet ikke opfyldte bopælskravet, anses pensionsordningen, hvadenten indsættelsen sker samtidig med eller senere end oprettelsen af pensionsordningen, ikke (længere) for omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Hvis ordningen allerede var oprettet forud for indsættelsen, anses indsættelsen af en person, der ikke opfylder samlivskravet, for en disposition over ordningen i utide, der udløser afgiftspligt efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Derudover bortfalder med virkning fra indsættelsen bl.a. fradragsretten eller bortseelsesretten efter pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 19, jf. pensionsbeskatningslovens § 37. Konstateres det først efterfølgende, at personen på indsættelsestidspunktet ikke opfyldte bopælskravet, kan der således blive tale om genoptagelse af pensionsopsparerens tidligere skatteansættelser og/eller regulering af realrenteafgiftstilsvaret eller tilsvaret efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Derimod berører det ikke ordningens karakter af »afsnit I-ordning«, at pensionsaftalen eventuelt indeholder supplerende betingelser for pensionsinstituttets udbetaling af ydelsen til den begunstigede, og at disse betingelser konkret viser sig ikke at være opfyldt. Et nærliggende eksempel herpå kunne være en begunstigelse af en samlever med betingelse om, at samlivet også skal bestå ved dødsfaldet. Er samlivet ophørt i tidsrummet mellem indsættelsen og dødsfaldet, tilfalder udbetalingen eventuelle subsidiært berettigede eller pensionsopsparerens dødsbo. Samlivsophævelsen udløser ikke afgift efter pensionsbeskatningslovens § 30, genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelser el.lign.

Forslaget indeholder tillige en redaktionel ændring af de pågældende bestemmelser i pensionsbeskatningsloven, således at det tydeliggøres, at også stedbørn og disses livsarvinger kan begunstiges, selv om stedbørn ikke omfattes af det arveretlige begreb livsarvinger.

Til nr. 4, 8 og 9

Efter de gældende regler i § 8, nr. 1, om rateforsikringer i pensionsøjemed kan en police efter forsikredes fyldte 55. år kun oprettes som tillæg til en før den alder oprettet police og kun med en forsikringssum, der ved samme udbetalingstidspunkter som efter den

tidligere police, ikke vil overstige halvdelen af den tidligere aftalte forsikringssum.

Tilsvarende gælder efter § 11 A, stk. 1, nr. 2, at efter det fyldte 55. år kan en rateopsparing i pensionsøjemed kun oprettes som tillæg til en før den alder oprettet ordning. Indbetalingerne til tillægget kan i alt højst udgøre et beløb svarende til halvdelen af ordningens værdi ved det fyldte 55. år samt et beløb svarende til halvdelen af de på dette tidspunkt aftalte fremtidige indbetalinger.

Det foreslås, at 55-årsgrænsen for oprettelsen af nye ratepensionsordninger forhøjes til 60 år, svarende til aldersgrænsen for oprettelse af kapitalpension.

Det foreslås endvidere, at personer over denne alder, der i tide har oprettet ratepensionsordning, (som hidtil for så vidt angår personer over 55 år) kan oprette endnu en ratepensionsordning af en værdi, der maksimalt svarer til halvdelen af værdien af den oprindelige ordning. I modsætning til hvad der følger af de gældende regler foreslås det, at den supplerende ordning skal kunne oprettes i et andet pensionsinstitut end det, hvori den oprindelige ordning er etableret.

Af hensyn til den beløbsmæssige begrænsning (maksimalt halvdelen af værdien af den eksisterende ordning) foreslås det, at den oprindelige forsikring eller konto skal påføres oplysninger om, at der er en supplerende ordning. I påtegningen bør det af hensyn til eventuelle yderligere supplementordninger anføres, hvor stor en del af det maksimalt mulige tillæg, der er udnyttet. I og med at påtegningen skal ske på den oprindelige forsikring eller konto får det nye forsikringsselskab eller pengeinstitut lejlighed til at sikre sig, at der foreligger en ældre ratepension, der er oprettet i tide, og som ikke er kommet til udbetaling.

Ud over de ovennævnte krav stilles der ingen krav til typen af ratepensionsordninger, dvs. at reglerne både omfatter private ordninger og arbejdsgiveradministrerede ordninger. Dette gælder, selv om formålet med lovændringen især er at tilgodese personer, der efter fratrædelse af en stilling, står tilbage med en ratepensionsordning oprettet som led i ansættelsesforholdet i et pensionsinstitut, som er valgt af den tidligere arbejdsgiver.

Forslaget griber ikke ind i de hidtil gældende regler, hvorefter der ikke kan oprettes et arbejdsgiveradministreret tillæg til en privat ratepensionsordning, uden at den oprindelige ordning ændrer status til arbejdsgiveradministreret.

Der foreslås samtidig en tilføjelse til bestemmelsen i § 8, nr. 1, vedrørende rateforsikringer om, at for så vidt angår den del, der vedrører opsparing i investeringsfonde, kan indbetalingerne i alt højst udgøre et